

ปัญหาทางกฎหมายของผู้ทวงถามหนี้ในการใช้สิทธิทวงถามหนี้จากลูกหนี้

Legal Problems of Debt Collectors in Exercising the Right to Collect Debts from Debtors

กฤตชน ชมภูรัตน์

Kittana Chomphurat

คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น

Faculty of Laws Western University

Corresponding Author. E-mail: dr.krit.law.wtu@gmail.com

Received October 27, 2022; Revised December 2, 2022; Accepted April 17, 2023

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัย กฎหมาย และปัญหาข้อเท็จจริง ข้อกฎหมายผู้ทวงถามหนี้ในการใช้สิทธิทวงถามหนี้จากลูกหนี้ทั้งของไทยและต่างประเทศ เพื่อหามาตรการที่เหมาะสมมาเสนอแนะ แก่ไขกฎหมายไทยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพที่ศึกษาเอกสารจากกฎหมาย ตำรา ผลงานทางวิชาการ งานวิจัย ข้อมูลจากเว็บไซต์ และการสัมภาษณ์เชิงลึกบุคคลที่เกี่ยวข้องกับผู้ทวงถามหนี้ที่ใช้สิทธิทวงถามหนี้ จำนวน 14 คน คือ ผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติงานของสำนักงานสินเชื่อด้านการเงิน ผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติงานของธนาคาร ผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติงานของสหกรณ์การเกษตรที่บริการสินเชื่อ ผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติงานของสหกรณ์ออมทรัพย์ที่บริการสินเชื่อ อาจารย์ หนายความ และผู้พิพากษา ผลการวิจัยพบว่า กฎหมายผู้ทวงถามหนี้ในการใช้สิทธิทวงถามหนี้จากลูกหนี้มีปัญหาข้อเท็จจริง ข้อกฎหมายที่สำคัญ คือ ลูกหนี้อยู่ที่อยู่อหรือหลบหนีเจ้าหนี้โดยไม่แจ้งสถานที่ติดต่อให้เจ้าหนี้ทราบ ดังนั้นควรระบุในกฎหมายให้ชัดเจนในประเด็นดังกล่าว และบุคคลอื่นที่ไม่ใช่ลูกหนี้ปกปิดหรือให้ความช่วยเหลือลูกหนี้ การทวงถามอาจไม่ได้ผล นอกจากนี้การถามบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับลูกหนี้ เช่น บุพการี ผู้สืบสันดาน ผู้บังคับบัญชา หัวหน้างาน นายจ้าง หรือบุคคลที่ปฏิบัติหน้าที่ในส่วนงานของลูกหนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษากฎหมายต่างประเทศพบว่า สหรัฐอเมริกามีกฎหมายควบคุมการทวงถามหนี้ของหนี้บุคคลธรรมดาที่เป็นหนี้เงินในระบบและหนี้เงินที่นำมาใช้จ่ายในครอบครัวเท่านั้น ซึ่งเหมาะสมที่จะนำมาปรับใช้กับกฎหมายไทย โดยเสนอแนะแก้ไขกฎหมายการติดตามทวงถามหนี้ของเจ้าหนี้ในพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. 2558 ให้มีความเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน

คำสำคัญ: ผู้ทวงถามหนี้; การใช้สิทธิทวงถามหนี้จากลูกหนี้; ปัญหาทางกฎหมาย

Abstract

This research aims to study concepts, theories, research, law and factual problems. Legal issues related to debt collectors in the exercise of debt collection rights from debtors both in Thailand and abroad to find appropriate measures to recommend Thai laws to be more effective. Using a qualitative research methodology which is the study of documents from the law academic textbooks, research papers, internet sites. And an in-depth interview method 14 persons related to

executives and operators of credit bureau, executives and operators of the bank, executives and practitioners of agricultural cooperatives, executives and practitioners of savings cooperatives, lecturers laws, lawyer and judge The results showed that the law of the debt collector in the exercise of the right to collect debt from the debtor has important facts and legal problems as: The law of the debt collector in the exercise of the right to claim debt from the debtor has problems with facts and important legal issues as: the debtor relocated or escaped the creditor without notifying the creditor of the contact place. Therefore, it should be clearly in the law on such issue and if someone other than the debtor wants to assist the debtor asking may not be effective. In addition, inquiries only with persons who are related to the debtor, such as ascendants or descendants, superiors or person performing duties in the debtor's business. The researcher has studied the laws of foreign countries and found that the law of the United States has laws governing debt collection that money in the system and money to be used only for family expenses. Which is appropriate to apply the laws of Thailand. It suggested that the debt collection law be amended by creditors in the Debt Collection Act B.E. 2558 to be appropriate to the current situation.

Keywords: Debt Collectors; Exercising the Right to Collect Debts; Legal Problems

บทนำ

พระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. 2558 มีสาระสำคัญที่กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการในการทวงถามหนี้ และกำหนดบทลงโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืนไว้เป็นการเฉพาะ เพื่อเป็นเครื่องมือในการกำกับดูแลการทวงถามหนี้ ทั้งนี้ในระบบและหนี้ในระบบ ไม่ว่าหนี้ดังกล่าวจะชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ก็ตาม ถึงแม้ว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้ยังมีช่องว่างทางกฎหมายบางประการ เนื่องจากลูกหนี้หรือผู้กู้ยืมอาจตกอยู่ภายใต้อำนาจตลอดจนอิทธิพลของเจ้าหนี้ผู้ให้กู้ยืมทำให้เกิดความเกรงกลัวไม่กล้าที่จะฟ้องร้องดำเนินคดีตามกฎหมาย นอกจากนี้ลูกหนี้หรือผู้กู้ยืมบางรายยังไม่ทราบถึงวิธีการที่จะได้รับการปฏิบัติในการทวงถามหนี้ ทำให้การบังคับใช้พระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร แต่ถ้ามองการเผยแพร่ความรู้ถึงสิทธิของลูกหนี้ผู้ให้กู้ยืมทราบ (สุรศักดิ์ มีบัว, 2561) อย่างไรก็ตามข้อปฏิบัติและข้อห้ามปฏิบัติ พระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. 2558 ส่งผลต่อเจ้าหนี้ทำให้เจ้าหนี้เสียเปรียบในสิทธิของตนที่บังคับให้ลูกหนี้ชำระหนี้ตามกฎหมาย ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่ากฎหมายฉบับนี้ให้ความคุ้มครองลูกหนี้มากเกินไปจนละเลยสิทธิของเจ้าหนี้ ซึ่งเป็นการจำกัดสิทธิเรียกร้องให้ลูกหนี้ชำระหนี้ (ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 194) และที่สำคัญการคุ้มครองลูกหนี้พระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. 2558 จะทำให้เป็นการเปิดช่องให้ลูกหนี้หลีกเลี่ยงการชำระหนี้หรือประวิงเวลาการชำระหนี้แก่เจ้าหนี้ ในขณะเดียวกันก็อาจมีผลกระทบต่อความเสียหายกับลูกหนี้ด้วย กล่าวคือ การปล่อยสินเชื่อหรือการกู้เงินก็อาจทำได้ยากขึ้น เนื่องจากเจ้าหนี้ต้องเพิ่มความระมัดระวังการปล่อยสินเชื่อหรือการกู้ยืมเงินเป็นอย่างมาก ทำให้ลูกหนี้เดือดร้อนทางการเงิน ส่งผลให้การให้สินเชื่อในระบบหยุดชะงักและมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจโดยรวมด้วย

จากที่กล่าวมาผู้วิจัยเห็นว่าควรมีศึกษาปัญหาทางกฎหมายที่เกิดขึ้นจากการบังคับใช้กฎหมายดังกล่าว เพื่อให้เกิดประโยชน์ในทางวิชาการในการสร้างแนวคิดสำหรับการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการทวงถามหนี้ ที่เกี่ยวข้องกับการทวงถามหนี้ของเจ้าหนี้ให้มีความถูกต้องสมบูรณ์ เหมาะสม สอดคล้องกับหลักการและ ทฤษฎี ทางกฎหมายมหาชน ตลอดจนสามารถนำบทสรุปและแนวทางการแก้ไขปัญหามาประยุกต์ใช้ในประเทศไทย อันจะก่อให้เกิดเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานสามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากที่สุด การบังคับใช้กฎหมายการทวงถามหนี้ต่อไป

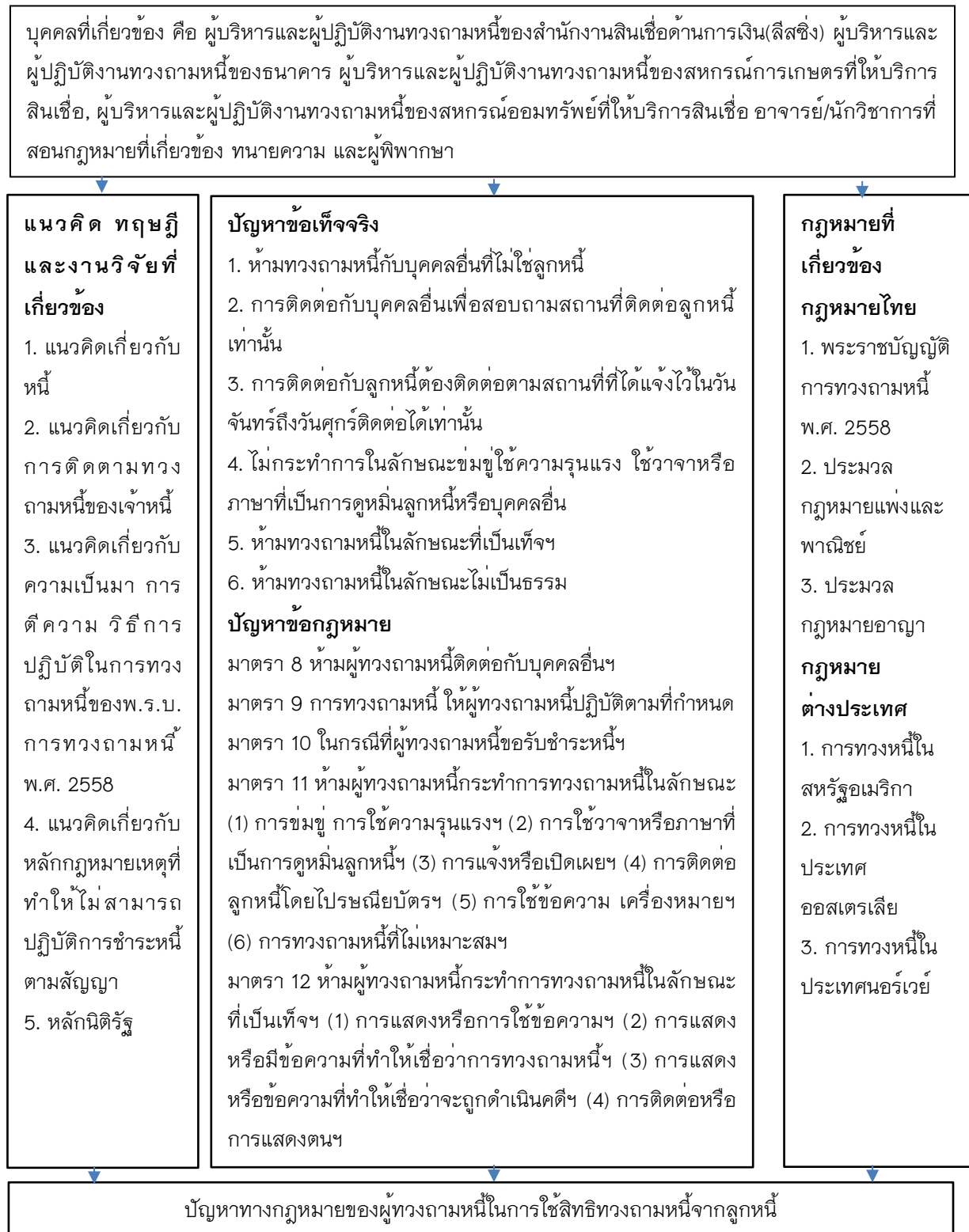
วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาข้อเท็จจริงและปัญหาข้อกฎหมายของผู้ทวงถามหนี้ในการใช้สิทธิทวงถามหนี้จากลูกหนี้ตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. 2558
2. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาข้อเท็จจริงและปัญหาข้อกฎหมายของผู้ทวงถามหนี้ในการใช้สิทธิทวงถามหนี้จากลูกหนี้ตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. 2558 ของต่างประเทศเหมือนหรือแตกต่างกับไทย
3. เพื่อศึกษามาตรการทางกฎหมายของต่างประเทศของผู้ทวงถามหนี้ในการใช้สิทธิทวงถามหนี้จากลูกหนี้ตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. 2558 เพื่อนำมาปรับใช้กับกฎหมายไทยให้มีประสิทธิภาพทัดเทียมนานาประเทศ

สมมติฐานของการวิจัย

การใช้สิทธิทวงถามหนี้จากลูกหนี้ตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. 2558 ต้องออกข้อบัญญัติในการบังคับใช้กฎหมายที่มีอำนาจให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมหรือบริบทจะทำให้องค์กรที่บังคับใช้กฎหมายสามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ และการใช้สิทธิทวงถามหนี้จากลูกหนี้ตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. 2558 ผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องต้องมีการประสานงาน ขอความร่วมมือ การสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะทำให้มาตรการบังคับใช้กฎหมายมีประสิทธิภาพ รวมทั้งหน่วยงานที่บังคับใช้กฎหมายและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องมีการจัดลำดับความสำคัญของปัญหาในพื้นที่จะทำให้มาตรการบังคับใช้กฎหมายมีประสิทธิภาพ

กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาด้านเนื้อเอกสารแนวคดีทฤษฎี (Documentary Study) จากกฎหมาย ตำรา ผลงานทางวิชาการ งานวิจัย บทความจากวารสารหรือนิตยสารทางกฎหมาย เอกสารประกอบการสัมมนา สถิติข้อมูลจากเว็บไซต์ทั้งของประเทศไทยและต่างประเทศเกี่ยวกับมาตรการในการบังคับใช้กฎหมายของเจ้าหน้าที่ในการใช้สิทธิทวงถามหนี้จากลูกหนี้

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาในภาคสนาม (Field Study) เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ โดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึกเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากผู้ให้ข้อมูลหลัก (key informants)

ขั้นตอนที่ 3 ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) ได้แก่ ผู้บริหารและปฏิบัติงานทวงถามหนี้ของสำนักงานสินเชื่อด้านการเงิน(ลีสซิ่ง) ผู้บริหารและปฏิบัติงานทวงถามหนี้ของธนาคาร ผู้บริหารและปฏิบัติงานทวงถามหนี้ของสหกรณ์การเกษตรที่ให้บริการสินเชื่อ ผู้บริหารและปฏิบัติงานทวงถามหนี้ของสหกรณ์ออมทรัพย์ที่ให้บริการสินเชื่อ อาจารย์/นักวิชาการที่สอนกฎหมาย หมายความและผู้พิพากษา

ขั้นตอนที่ 4 เครื่องมือและวิธีการที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบสัมภาษณ์เชิงลึก

ขั้นตอนที่ 5 การรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนที่ 6 การวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นตอนที่ 7 สรุปผลการศึกษาวิจัย และ การนำเสนอผลการศึกษาวิจัย

ผลการวิจัย

1. ปัญหาข้อเท็จจริงและปัญหาข้อกฎหมายของผู้ทวงถามหนี้ในการใช้สิทธิทวงถามหนี้จากลูกหนี้ ตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. 2558 พบว่า มาตรา 8 พ.ร.บ.การทวงถามหนี้ พ.ศ. 2558 หนี้เป็นเรื่องเฉพาะตัวระหว่างเจ้าหนี้กับลูกหนี้และเป็นข้อมูลส่วนบุคคล แม้ว่าการทวงถามหนี้ผ่านบุคคลอื่นซึ่งไม่ใช่ลูกหนี้ อาจเป็นการช่วยกดดันลูกหนี้ทางอ้อมให้ชำระหนี้ได้บ้าง แต่ขณะเดียวกันอาจทำให้ได้รับความอับอาย หรือมีลักษณะเป็นการประจานมีผลกระทบต่อความน่าเชื่อถือ อาจทำให้สิทธิในชื่อเสียงของลูกหนี้ถูกระงับได้ หากใช้หลักความยินยอมเป็นข้อยกเว้นให้เปิดเผยแก่บุคคลอื่นได้นับว่ามีความเหมาะสม อย่างไรก็ตามหากลูกหนี้ไม่มีความสามารถในการชำระหนี้อยู่แล้ว การทวงถามหนี้ผ่านบุคคลอื่นย่อมไม่มีประโยชน์ที่จะช่วยให้เจ้าหนี้ได้รับชำระหนี้เช่นกัน แต่ถ้าเป็นหนี้ที่เกิดจากวัตถุประสงค์แห่งการกู้ยืมเพื่อใช้จ่ายเป็นค่าอุปการะเลี้ยงดูบุคคลในครอบครัวหรือประการอื่นเกี่ยวกับครอบครัวและลูกหนี้ไม่ระบุนามบุคคลซึ่งลูกหนี้ได้ให้ไว้เพื่อการทวงหนี้ ควรให้บุคคลในครอบครัวมีส่วนรับรู้ในการทวงถามหนี้ด้วย เช่น คู่สมรส บุตร เป็นต้น

ดังนั้น ในกรณีลูกหนี้ย้ายที่อยู่หรือหลบหนีเจ้าหนี้โดยไม่แจ้งสถานที่ติดต่อให้เจ้าหนี้ทราบ ดังนั้นควรระบุในดับทกฎหมายให้ชัดเจนในประเด็น และหากบุคคลอื่นที่ไม่ใช่ลูกหนี้ต้องการปกปิดหรือให้ความ

ช่วยเหลือลูกหนี้ การทวงถามอาจไม่ได้ผล นอกจากนี้การสอบถามบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับลูกหนี้เท่านั้น เช่น บุพการีหรือผู้สืบสันดาน ผู้บังคับบัญชา หรือนายจ้างหรือผู้ที่ปฏิบัติงานในส่วนงานของลูกหนี้

พ.ร.บ.การทวงถามหนี้ พ.ศ. 2558 มาตรา 9 เจ้าหนี้ต้องระมัดระวังและรอบคอบมากขึ้นในการคัดเลือกลูกค้าที่คาดว่าจะสามารถชำระหนี้คืนให้มากยิ่งขึ้น ก่อนที่ทำการนิติกรรมสัญญา และเจ้าหนี้ต้องสร้างเงื่อนไขเพิ่มมากขึ้นในการทำสัญญาหรือมีหลักทรัพย์ในการค้ำประกันที่สูง ถ้ามีการยึดอายัด แล้วขายทอดตลาด แล้วเพียงพอกับการชำระหนี้และมีผลให้หลักทรัพย์ที่ลูกหนี้มาค้ำประกันมีราคาต่ำ และลูกหนี้ก็ได้เงินกู้ต่ำไปด้วย

มาตรา 10 วรรคสอง จะเป็นภาระการพิสูจน์จะตกแก่ลูกหนี้ ซึ่งลูกหนี้ส่วนใหญ่ไม่มีอำนาจในการต่อสู้ว่า ชำระหนี้โดยสุจริต จึงทำให้เจ้าหนี้ได้เปรียบในประเด็นนี้ ดังนั้นการใช้ข้อความในตัวบทให้ผู้ทวงถามหนี้ที่ไม่ได้รับมอบอำนาจออกหลักฐานการชำระหนี้พร้อมทั้งหลักฐานแสดงตนว่าเป็นผู้รับชำระหนี้มอบให้ลูกหนี้ เช่น บัตรประชาชน และทำให้มีหลักฐานชัดเจนในการรับชำระหนี้

มาตรา 11 มีไว้เพื่อป้องกันการใช้สิทธิโดยไม่สุจริตของเจ้าหนี้ ดังนั้นเจ้าหนี้หรือผู้ทวงถามควรตรวจสอบข้อมูลจำนวนหนี้ให้ถูกต้องก่อนใช้สิทธิในการทวงถาม แต่การทำให้เกิดความเข้าใจผิดตามมาตรา 12 (3) ที่แสดงเกี่ยวกับการถูกดำเนินคดี ตลอดจนยึดหรืออายัดทรัพย์สินเป็นสิ่งที่เจ้าหนี้พึงกระทำได้ตามหลักเกณฑ์ของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งอยู่แล้ว ก็น่าจะถือว่าการจะใช้สิทธิตามปกติ หากลูกหนี้ได้ทราบว่าจะถูกฟ้อง อาจทำให้ลูกหนี้ทราบถึงขั้นตอนที่กำลังถูกดำเนินการบังคับชำระหนี้ หากเจ้าหนี้ฟ้องคดีทันทีโดยไม่ได้ให้คำเตือนดังกล่าว อาจทำให้ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเจ้าหนี้และลูกหนี้ลดลง ดังนั้นถือว่าการใช้สิทธิตามปกติ และเป็นการแจ้งให้ลูกหนี้ทราบล่วงหน้าและเตรียมการชำระหนี้ให้เจ้าหนี้ตามกำหนด

2. ปัญหาข้อเท็จจริงและปัญหาข้อกฎหมายของผู้ทวงถามหนี้ในการใช้สิทธิทวงถามหนี้จากลูกหนี้ตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. 2558 ของต่างประเทศ พบว่า ประเทศสหรัฐอเมริกา (FDIC Law, 2562) มีกฎหมายการติดตามทวงหนี้วิธีที่ผิดคือ The Fair Debt Collection Practices Act 1977 (FDCPA) โดยลูกหนี้ในการติดตามทวงถามหนี้ที่จะได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย คือ บุคคลธรรมดาเท่านั้น ไม่รวมถึงลูกหนี้ที่เป็นนิติบุคคล ลูกหนี้ที่เป็นนิติบุคคลนั้นจะไม่ได้ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายฉบับนี้ แต่กฎหมายฉบับนี้ให้ความคุ้มครองแก่บุคคลอื่นๆ ที่มีใช้ลูกหนี้ด้วย คือ บุคคลอื่นที่ไม่ได้เป็นหนี้ด้วย แต่ถูกคุกคามจากการทวงถามหนี้โดยจงใจนั้นได้แก่ ครอบครัว นายจ้าง และเพื่อนบ้านของลูกหนี้เป็นต้น บุคคลเหล่านี้จะได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายด้วย และมีผลบังคับใช้เฉพาะกับผู้ติดตามทวงถามหนี้ที่ดำเนินการทวงถามหนี้เพื่อผู้อื่นเท่านั้น ซึ่งไม่รวมถึงบุคคลที่เป็นเจ้าหนี้ซึ่งเป็นคู่สัญญาฝ่ายแรกของลูกหนี้ ดังนั้นเจ้าหนี้ได้รับยกเว้นมิให้ถือว่าเป็นผู้ติดตามทวงหนี้ที่ตกอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมาย เว้นแต่ลักษณะผู้ติดตามทวงถามหนี้ที่อยู่ภายใต้กฎหมาย FDCPA มาตรา 803 (4) คือ บุคคลธรรมดา นิติบุคคล เช่น เจ้าหนี้ที่ได้รับมอบอำนาจ

หรือรับโอนหนี้ที่ผิดนัดมา เพียงวัตถุประสงค์เพื่อการอำนวยความสะดวกในการทวงถามหนี้ให้บุคคลอื่น ประเภทของหนี้ที่ได้รับความคุ้มครอง คือ หนี้ใดๆ หรือหนี้ที่ผู้บริโภครู้สึกกล่าวหาว่าเป็นหนี้ซึ่งต้องชำระหนี้เป็นเงิน อันเกิดจากการเข้าทำธุรกรรมทางการเงิน, ทรัพย์สิน, การประกันภัย, หรือบริการต่างๆ โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อการใช้จ่ายส่วนตัวสำหรับบุคคลธรรมดาหรือสำหรับครอบครัว หรือสำหรับซื้อหาของใช้ในบ้าน ไม่ว่าจะมีความพิพาทของศาลให้ลดจำนวนหนี้ดังกล่าวลงหรือไม่ก็ตามและต้องเป็นหนี้เงิน และต้องเป็นหนี้ที่มีวัตถุประสงค์หลัก 1) เพื่อการใช้จ่ายส่วนตัว 2) เพื่อการใช้จ่ายในครอบครัว หรือ 3) เพื่อซื้อของใช้ภายในบ้าน มากไปกว่านี้ยังมีข้อปฏิบัติในการทวงถามหนี้ เช่น การติดต่อสื่อสารกับลูกหนี้ได้กำหนดว่าหากผู้ทวงถามหนี้ได้รับความยินยอมโดยตรงจากลูกหนี้ก่อน หรือมิได้รับอนุญาตอย่างชัดแจ้งจากศาลที่มีเขตอำนาจแล้ว ผู้ติดตามทวงถามหนี้จะต้องติดต่อสื่อสารกับลูกหนี้ในเวลา สถานที่ และติดต่อกับทนายความของลูกหนี้ และมีข้อห้ามปฏิบัติในการทวงถามหนี้ เช่น ห้ามมิให้ผู้ทวงหนี้กระทำการใดๆ อันเป็นการปลอมแปลงแสดงเท็จ หลอกลวง ทำให้ผู้อื่นสำคัญผิดในตัวบุคคล หรือวิธีการอื่นใดในลักษณะเดียวกันนี้เพื่อติดตามทวงหนี้

ประเทศออสเตรเลีย (สฟิศ ประณีตพลกรัง. 2558) ไม่ได้กำหนดมาตรการควบคุมการติดตามทวงถามหนี้ อย่างไม่เป็นธรรมไว้เป็นกฎหมายเฉพาะ แต่ได้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคตามกฎหมายว่าด้วย ระเบียบปฏิบัติทางการค้า ค.ศ. 1974 และกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการหลักทรัพย์และการลงทุน ค.ศ. 2001 โดยมีคณะกรรมการการแข่งขันและคุ้มครองผู้บริโภค และคณะกรรมการหลักทรัพย์และการลงทุนตามกฎหมายกำกับดูแลและควบคุมการคุ้มครองผู้บริโภค ซึ่งจะมีเนื้อหาครอบคลุมทั้งในส่วนของผู้ทวงหนี้ ผู้ติดตามทวงถามหนี้ ลูกหนี้ผู้ได้รับความคุ้มครอง ข้อปฏิบัติและข้อห้ามปฏิบัติในการติดตามทวงถามหนี้ ความรับผิดชอบและการควบคุม และยังมีอำนาจรับผิดชอบร่วมกันในการป้องกันผู้บริโภคที่เป็นลูกหนี้หรือ ถูกกล่าวหาว่าเป็นลูกหนี้จากการติดตามทวงถามหนี้ที่ไม่สามารถยอมรับได้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการ สนับสนุนให้มีการติดตามทวงถามหนี้โดยการกระทำที่สุภาพ มีเมตตา ลูกหนี้ที่จะได้รับความคุ้มครอง ตามกฎหมายจะเป็นบุคคล และนิติบุคคลที่เป็นหนี้ ผู้ติดตามทวงถามหนี้ที่อยู่ภายใต้การควบคุมหรือบุคคล ที่ติดตามทวงถามหนี้ในหน่วยของธุรกิจ รวมถึงเจ้าหน้าที่ผู้ติดตามทวงถามหนี้อิสระ ผู้รับโอน ตัวแทน ทนายความ และบุคคลใดๆ ที่ติดตามทวงถามหนี้ในนามของคนอื่น และลูกหนี้จะได้รับความคุ้มครองจากมูลหนี้ ทุกประเภทรวมถึงหนี้ที่มีการรับโอนมาเพื่อให้ติดตามทวงถามหนี้ด้วย ไม่ว่าจะเป็นการรับโอนโดยการขาย หรือเป็นผู้แทนของเจ้าหนี้ ไม่ว่าวิธีใดๆ ในฐานะที่เป็นสิทธิของเจ้าหนี้ นอกจากนี้ยังมีข้อปฏิบัติในการทวงถามหนี้ เช่น เจ้าหนี้หรือผู้ติดตามทวงถามหนี้ต้องติดต่อกับลูกหนี้เพื่อวัตถุประสงค์อันสมควรและจำเป็นเท่านั้น และ มีข้อห้ามปฏิบัติในการทวงถามหนี้ เช่น ลูกหนี้มีสิทธิได้รับปฏิบัติด้วยความเคารพและสุภาพ และเจ้าหนี้

หรือผู้ติดตามทวงถามหนี้ต้องไม่กระทำการที่หลอกลวงให้เข้าใจผิด อับอาย ช่มชู้ ในการติดตามทวงถามหนี้ รวมทั้งการกระทำต่อตัวแทนลูกหนี้ด้วย

ประเทศนอร์เวย์ มีการควบคุมการติดตามทวงถามหนี้เป็นสิ่งสำคัญในการให้ความคุ้มครองลูกหนี้ เนื่องจากมีการติดตามทวงหนี้โดยใช้วิธีการที่กระทำให้เกิดความเสียหายอันเนื่องมาจากการที่ลูกหนี้ชำระหนี้ ตามกำหนดระยะที่ตกลงกันไว้ จึงกำหนดกฎหมายการติดตามทวงถามหนี้โดยใช้วิธีการที่เหมาะสมคือ “Act of 13 May 1988 No. 26 on Debt Collection and Other Recovery of Overdue Pecuniary Claims (Debt Collection Act)” และแก้ไขเพิ่มเติมโดย Act of December 20th 2002 No.106 ซึ่งสาระสำคัญเป็นการคุ้มครองลูกหนี้ โดยการควบคุมการติดตามทวงถามหนี้ กำหนดกฎเกณฑ์ทางกฎหมายเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างลูกหนี้ และเจ้าหนี้ ผู้ติดตามทวงถามหนี้ มีการวางแนวทางปฏิบัติ ข้อห้ามปฏิบัติและความรับผิดชอบ และคณะกรรมการควบคุมกำกับดูแลมีอำนาจอนุมัติหรือเพิกถอนใบอนุญาตติดตามทวงถามหนี้ ทั้งนี้ประเทศนอร์เวย์มีการแก้ไขปัญหานี้ขึ้นด้วยวิธีการประนีประนอม การเจรจาต่อรองทางการเงิน จะดำเนินการผ่านบอร์ดประนีประนอมข้อพิพาทแรงงาน ก่อนที่จะเริ่มดำเนินคดีทางกฎหมายกับลูกหนี้ โดยหนี้ที่ได้รับการคุ้มครองจะต้องเป็นหนี้ที่เกิดจากธุรกิจการค้าเชิงพาณิชย์ การค้าทั่วไปของผู้ประกอบการที่หวังผลกำไร และเป็นหนี้ที่ติดค้างเป็นเวลานาน อันมีการทวงถามหนี้อย่างต่อเนื่องเป็นเวลานานแต่ยังไม่ส่งฟ้องคดี นอกจากนี้การทวงถามหนี้ยังให้ความคุ้มครองถึงสิทธิทางการเงินที่ถึงกำหนดชำระหนี้และต้องเป็นหนี้ที่ถึงกำหนดชำระหลังจากวันที่กฎหมายฉบับนี้ประกาศใช้บังคับ และยังสามารถใช้บังคับกับกรณีการรับโอนสิทธิในมูลหนี้อื่นๆ ในทางแพ่ง ดังนั้น หนี้ที่เกิดจากรัฐวิสาหกิจจึงไม่เข้าข่ายการคุ้มครองตามกฎหมายนี้ ทั้งนี้บุคคลหรือบริษัทที่กระทำการติดตามทวงถามหนี้ และยังหมายรวมถึงเจ้าหนี้ โดยการเรียกให้ชำระหนี้ทางการเงินของตน การติดตามทวงถามหนี้ต้องดำเนินการโดยหน่วยงานธุรกิจที่ได้จดทะเบียนอนุญาตประกอบกิจการติดตามทวงหนี้โดยเฉพาะ ข้อปฏิบัติและข้อห้ามในการติดตามทวงถามหนี้ เช่น ก่อนที่ผู้ติดตามทวงถามหนี้จะดำเนินการติดตามทวงถามหนี้ เจ้าหนี้หรือผู้ติดตามทวงหนี้ต้องมีการแจ้งเตือนเป็นหนังสือไปยังลูกหนี้หลังจากหนี้ถึงกำหนดเวลาชำระหนี้ว่าจะเริ่มดำเนินการติดตามทวงหนี้ หลังจากนั้นต้องแจ้งไปยังลูกหนี้ในเรื่องช่วงระยะเวลาสุดท้ายในการชำระหนี้ว่าหากพ้นกำหนดระยะเวลาดังกล่าวแล้วยังไม่มีการชำระหนี้ เจ้าหนี้หรือผู้ติดตามทวงถามหนี้จะดำเนินการติดตามทวงหนี้

ประเทศไทยมีพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. 2558 มีวัตถุประสงค์ในการคุ้มครองลูกหนี้ที่ถูกเจ้าหนี้ใช้วิธีการติดตามทวงถามหนี้ที่ไม่ถูกต้อง ซึ่งทำให้เกิดการละเมิดสิทธิต่อลูกหนี้และทำให้เกิดความเสียหายหลายด้าน ดังนั้นจึงได้มีการบัญญัติวิธีการติดตามทวงถามหนี้และบทลงโทษไว้ จึงทำให้มีผลต่อการคุ้มครองลูกหนี้หลายประการ เช่น มีการควบคุมการติดตามทวงถามหนี้ไว้เป็นการเฉพาะ

โดยมีหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขในการติดตามทวงถามหนี้ เพื่อสร้างมาตรฐานและลดปัญหาในการติดตามทวงถามหนี้ ซึ่งจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้ประกอบการ ลูกหนี้และบุคคลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการติดตามทวงถามหนี้ ดังนั้นการติดตามทวงหนี้ที่ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย เพื่อคุ้มครองลูกหนี้ ผู้บริโภค หรือบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องจากการติดตามทวงถามหนี้ไม่ว่าหนี้จะเป็นหนี้ในระบบหรือหนี้นอกระบบ ลูกหนี้ผู้บริโภคหรือบุคคลอื่นโดยรวมจะต้องได้รับความเป็นธรรมและได้รับการคุ้มครองจากการติดตามทวงถามหนี้ทุกประเภท ทั้งนี้ไม่ว่าหนี้ดังกล่าวจะชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ก็ตาม และให้รวมถึงผู้รับมอบอำนาจจากเจ้าหนี้ ผู้รับมอบอำนาจช่วงในการทวงถามหนี้ ผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้และผู้รับมอบอำนาจจากผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ด้วย รวมทั้งธุรกิจทวงถามหนี้หรือการรับจ้างทวงถามหนี้ไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมเป็นปกติธุระแต่ไม่รวมถึงการทวงถามหนี้ของนายความซึ่งกระทำแทนลูกความของตน โดยเจ้าหนี้หรือผู้ติดตามทวงถามหนี้มีสิทธิในการติดตามทวงถามหนี้ตามกฎหมาย แต่ต้องกระทำการติดตามทวงถามหนี้ให้ถูกต้องตามกฎหมาย ไม่ให้เกิดความเสียหายต่อลูกหนี้ และการติดตามทวงถามหนี้ที่เจ้าหนี้หรือผู้ติดตามทวงถามหนี้จะต้องกระทำการติดตามทวงถามหนี้โดยตรงกับลูกหนี้เท่านั้น เว้นแต่บุคคลที่สามซึ่งลูกหนี้ได้ระบุไว้เพื่อการติดตามทวงถามหนี้ ในการติดต่อกับบุคคลอื่นนอกจากบุคคลที่ลูกหนี้ได้ระบุไว้ให้กระทำได้เพื่อวัตถุประสงค์ในการสอบถามหรือยืนยันข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ติดต่อลูกหนี้หรือบุคคลซึ่งลูกหนี้ได้ระบุไว้เพื่อการทวงถามหนี้เท่านั้น นอกจากนี้มีการกำหนดให้มีคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแลการทวงถามหนี้ โดยการออกประกาศหรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

3. มาตรการทางกฎหมายของต่างประเทศของผู้ทวงถามหนี้ในการใช้สิทธิทวงถามหนี้จากลูกหนี้ตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. 2558 พบว่า การมีกฎหมายบังคับใช้กับการติดตามทวงหนี้ประเทศสหรัฐอเมริกา มีกฎหมาย (Ltoya Irby. 2564) ชื่อ The Fair Debt Collection Practices Act 1977 (FDCPA) ประเทศออสเตรเลียไม่ได้กำหนดมาตรการควบคุมการติดตามทวงถามหนี้อย่างไม่เป็นธรรมไว้เป็นกฎหมายเฉพาะ แต่ได้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติทางการค้า ค.ศ. 1974 และกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการหลักทรัพย์และการลงทุน ค.ศ. 2001 มาใช้บังคับ (สุพิศ ประณีตพลกรัง. 2558) ประเทศนอร์เวย์มีกฎหมายการติดตามทวงถามหนี้โดยใช้วิธีการที่เหมาะสมคือ “Act of 13 May 1988 No. 26 on Debt Collection and Other Recovery of Overdue Pecuniary Claims (Debt Collection Act)” และได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมโดย Act of December 20th 2002 No.106 (สุพิศ ประณีตพลกรัง. 2558) และประเทศไทยมีพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. 2558

การได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย ประเทศสหรัฐอเมริกาให้ความคุ้มครองเฉพาะบุคคลธรรมดาเท่านั้น ประเทศออสเตรเลีย ผู้ที่ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายจะเป็นบุคคลที่เป็นลูกหนี้ หน่วยงานทางธุรกิจ

หรือนิติบุคคล ประเทศนอร์เวย์ ผู้ที่ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายคือ บุคคลลูกหนี้ หน่วยงานทางธุรกิจ หรือนิติบุคคล และประเทศไทย ผู้ที่ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายคือ บุคคลที่เป็นลูกหนี้และบุคคลอื่นที่ไม่ใช่ลูกหนี้ หน่วยงานทางธุรกิจหรือนิติบุคคล

หนี้ที่ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย ประเทศสหรัฐอเมริกา คือ หนี้ใดๆ หรือหนี้ที่ผู้บริโภคนึกถึง กล่าวหาว่าเป็นหนี้ซึ่งต้องชำระหนี้เป็นเงิน อันเกิดจากการเข้าทำธุรกรรมทางการเงิน, ทรัพย์สิน, การประกันภัย, หรือบริการต่างๆ โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อการใช้จ่ายส่วนตัวสำหรับบุคคลธรรมดาหรือสำหรับครอบครัว หรือสำหรับซื้อหาของใช้ในบ้าน ประเทศออสเตรเลียเป็นหนี้ทุกประเภทรวมถึงหนี้ที่มีการรับโอนมาเพื่อให้ติดตามทวงถามหนี้ด้วย ไม่ว่าจะเป็นการรับโอนโดยการขายหรือเป็นผู้แทนของเจ้าหนี้ ไม่ว่าวิธีใดๆ ในฐานะที่เป็นสิทธิของเจ้าหนี้ ประเทศนอร์เวย์ หนี้ที่ได้รับการคุ้มครองจะต้องเป็นหนี้ที่เกิดจากธุรกิจ การค้าเชิงพาณิชย์ การค้าทั่วไปของผู้ประกอบการที่หวังผลกำไร และเป็นหนี้ที่ติดค้างเป็นเวลานานอันมีการทวงถามหนี้อย่างต่อเนื่องเป็นเวลานานแต่ยังไม่ส่งฟ้องคดี และประเทศไทย หนี้ทุกประเภทรวมทั้งหนี้ในระบบหรือหนี้นอกระบบ

ข้อปฏิบัติและข้อห้ามในการติดตามทวงถามหนี้ ประเทศสหรัฐอเมริกา ข้อปฏิบัติในการทวงถามหนี้ เช่น การติดต่อสื่อสารกับลูกหนี้ในเวลา สถานที่ และติดต่อกับทนายความของลูกหนี้ การติดต่อสื่อสารกับลูกหนี้โดยเฉพาะ ห้ามปฏิบัติเกี่ยวกับการปลอมแปลง หรือการทำให้สำคัญผิดในตัวบุคคล ห้ามปฏิบัติเกี่ยวกับการทวงถามหนี้โดยใช้วิธีการใดๆที่ไม่เป็นธรรมหรือขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน ห้ามปฏิบัติเกี่ยวกับการข่มขู่ หรือคุกคามเหยียดหยาม หรือการกระทำที่ไม่เหมาะสม ประเทศออสเตรเลีย เจ้าหนี้หรือผู้ติดตามทวงถามหนี้ ต้องติดต่อกับลูกหนี้เพื่อวัตถุประสงค์อันสมควรและจำเป็นเท่านั้น โดยการติดต่อกับลูกหนี้ต้องไม่เป็นการข่มขู่ คุกคาม หรือทำให้ลูกหนี้ต้องอับอายต่อหน้าบุคคลอื่นใดๆ เจ้าหนี้หรือผู้ติดตามทวงถามหนี้ต้องรักษาข้อมูลส่วนตัวของลูกหนี้ เจ้าหนี้หรือผู้ติดตามทวงถามหนี้ต้องเปิดเผยตัวตน การติดต่อกับบุคคลที่สามหรือสมาชิกครอบครัวของลูกหนี้ต้องอยู่ภายใต้บังคับกฎหมายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล เจ้าหนี้หรือผู้ติดตามทวงถามหนี้ได้ทำการแน่ใจแล้วว่าผู้ที่กำลังติดต่อยู่ด้วยนั้นคือลูกหนี้ ให้เจ้าหนี้หรือผู้ติดตามทวงถามหนี้แสดงตัวตน การติดต่อครั้งแรกเจ้าหนี้หรือผู้ติดตามทวงถามหนี้ต้องแจ้งข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับหนี้ ชื่อเจ้าหนี้ ผู้รับโอนหนี้ รายละเอียดของบัญชีและจำนวนเงินที่ต้องชำระ การติดต่อกับลูกหนี้โดยใช้ช่องทางเทคโนโลยีประเภทต่างๆ ต้องพิจารณาอย่างรอบคอบ การหลีกเลี่ยงการติดต่อกับลูกหนี้ผ่านทางช่องทางใดช่องทางหนึ่งที่ลูกหนี้ได้ร้องขอให้ขอติดต่อช่องทางใดช่องทางหนึ่งโดยเฉพาะ หากลูกหนี้แจ้งแก่ผู้ติดตามทวงถามหนี้ว่าไม่สามารถที่จะชำระหนี้ได้ ผู้ติดตามทวงถามหนี้มีสิทธิที่จะสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับสถานะทางการเงินของลูกหนี้ เวลาในการติดต่อกับลูกหนี้ ความถี่ในการติดต่อกับลูกหนี้ การติดต่อกับลูกหนี้โดยตรงต่อหน้ากันถือเป็นทางเลือกสุดท้าย ลูกหนี้มีสิทธิที่จะตั้งตัวแทน เจ้าหนี้หรือ

ผู้ติดตามทวงหนี้มีสิทธิต่อลูกหนี้โดยตรง ลูกหนี้มีสิทธิได้รับปฏิบัติอย่างความเคารพและสุภาพ เจ้าหนี้หรือผู้ติดตามทวงหนี้ต้องไม่กดดันลูกหนี้ การติดต่อสื่อสารกับบุคคลที่สามอันเป็นการละเมิดกฎหมายคุ้มครองผู้บริโภคในเครือจักรภพ การไม่ใช้กำลังบังคับ ประเทศนอร์เวย์ มีข้อปฏิบัติและข้อห้ามดังนี้ ก่อนที่ผู้ติดตามทวงหนี้จะดำเนินการติดตามทวงหนี้ เจ้าหนี้หรือผู้ติดตามทวงหนี้ต้องมีการแจ้งเตือนเป็นหนังสือไปยังลูกหนี้ หลังจากได้รับการเตือนว่าจะมีการติดตามทวงหนี้และช่วงระยะเวลาสุดท้ายในการชำระหนี้ได้ผ่านพ้นไปแล้ว เจ้าหนี้หรือผู้ติดตามทวงหนี้ต้องส่งหนังสือแจ้งให้ชำระหนี้ภายใน 14 วัน ผู้ติดตามทวงหนี้ต้องรักษาข้อมูลในการติดตามทวงหนี้ที่ได้รับแจ้งจากเจ้าหนี้ การติดตามทวงหนี้ เจ้าหนี้หรือผู้ติดตามทวงหนี้ต้องใช้วิธีปฏิบัติในการติดตามทวงหนี้ที่ได้รับการยอมโดยทั่วไป ต้องไม่ใช้วิธีปฏิบัติในการติดตามทวงหนี้ที่นำมาซึ่งการบีบบังคับอันปราศจากเหตุผลสมควร สำหรับประเทศไทย มีหลักเกณฑ์ให้ผู้ทวงหนี้ปฏิบัติ เช่น สถานที่ติดต่อซึ่งลูกหนี้ได้ระบุไว้ เวลาและจำนวนครั้งที่ติดต่อ ผู้รับมอบอำนาจจากเจ้าหนี้ต้องแจ้งชื่อนามสกุล ชื่อหน่วยงานของตนและของเจ้าหนี้ จำนวนหนี้และหลักฐานการมอบอำนาจให้ผู้ทวงหนี้ การออกหลักฐานการรับชำระหนี้ ห้ามผู้ทวงหนี้กระทำการทวงหนี้ในลักษณะการข่มขู่ การใช้ความรุนแรง การใช้วาจาหรือภาษาที่เป็นการดูหมิ่นลูกหนี้หรือผู้อื่น การแจ้งหรือเปิดเผยเกี่ยวกับความเป็นหนี้ของลูกหนี้ให้แก่ผู้อื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับการทวงหนี้ การติดต่อลูกหนี้โดยไปรษณียบัตร เอกสารเปิดผนึก โทรสาร หรือสิ่งอื่นใดที่สื่อให้ทราบว่าเป็นการทวงหนี้อย่างชัดเจน การใช้ข้อความ เครื่องหมาย สัญลักษณ์หรือชื่อทางธุรกิจของผู้ทวงหนี้บนซองจดหมายในการติดต่อลูกหนี้ที่ทำให้เข้าใจว่าเป็นการติดต่อเพื่อทวงหนี้ การทวงหนี้ที่ไม่เหมาะสมในลักษณะอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศ ห้ามผู้ทวงหนี้กระทำการทวงหนี้ในลักษณะที่เป็นเท็จหรือทำให้เกิดความเข้าใจผิด ห้ามผู้ทวงหนี้กระทำการทวงหนี้ในลักษณะที่ไม่เป็นธรรม ห้ามเจ้าหน้าที่ของรัฐประกอบธุรกิจทวงหนี้ ห้ามทวงหนี้หรือสนับสนุนการทวงหนี้ซึ่งมิใช่ของตน เว้นแต่ในกรณีที่หนี้ของสามีภริยา บุพการีหรือผู้สืบสันดานของตน หรือกรณีที่เจ้าหน้าที่รัฐนั้นมีอำนาจกระทำได้ตามกฎหมาย

คณะกรรมการควบคุมการติดตามทวงหนี้ ประเทศสหรัฐอเมริกา มีคณะกรรมการควบคุมระหว่างรัฐและสอบสวนการค้าที่ผิดกฎหมายระหว่างรัฐ โดยทำหน้าที่ควบคุมการปฏิบัติตามข้อปฏิบัติและข้อห้ามปฏิบัติในการติดตามทวงหนี้ตามกฎหมาย ประเทศออสเตรเลียมีคณะกรรมการในหน่วยงานที่มีอำนาจควบคุมการติดตามทวงหนี้ คือ Australian Competition and Consumer Commission (ACCC) และ Australian Securities and Investments Commission (ASIC) โดยมีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบช่วยเหลือลูกหนี้จากการกระทำที่ไม่เหมาะสม ควบคุมหนี้เกี่ยวกับบัตรเครดิต หนี้เกี่ยวกับบ้าน ครอบครัวยุทธ หนี้ส่วนบุคคล หนี้ที่มีการชำระหนี้ผ่านคนกลาง ประเทศนอร์เวย์มีคณะกรรมการคอยควบคุมกำกับดูแลการติดตามทวงหนี้

คือ The Norwegian Banking, Insurance and Securities Commission มีอำนาจอนุมัติและเพิกถอนใบอนุญาตติดตามทวงถามหนี้ ออกคำสั่งเจ้าหนี้และผู้ติดตามทวงถามหนี้ เปลี่ยนแปลงวิธีปฏิบัติในการติดตามทวงถามหนี้ กระทำการติดตามทวงถามหนี้ภายในระยะเวลาใดเวลาหนึ่ง และประเทศไทยมีคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแลการทวงถามหนี้ โดยการออกประกาศหรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

อภิปรายผลการวิจัย

1. การทวงถามหนี้ผ่านบุคคลอื่นซึ่งไม่ใช่ลูกหนี้ อาจเป็นการช่วยกดดันลูกหนี้ทางอ้อมให้ชำระหนี้ได้บ้าง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะลูกหนี้ไม่ยอมให้ตนเองเสียชื่อเสียงและความน่าเชื่อถือ อย่างไรก็ตามหากลูกหนี้ไม่มีความสามารถในการชำระหนี้อยู่แล้ว การทวงถามหนี้ผ่านบุคคลอื่นย่อมไม่มีประโยชน์ที่จะช่วยให้เจ้าหนี้ได้รับชำระหนี้เช่นกัน หนี้ที่เกิดจากวัตถุประสงค์แห่งการกู้ยืมเพื่อใช้จ่ายเป็นค่าอุปการะเลี้ยงดูบุคคลในครอบครัวหรือประการอื่นเกี่ยวกับครอบครัวและลูกหนี้ไม่ระบอบุคคลซึ่งลูกหนี้ได้ให้ไว้เพื่อการทวงหนี้ ควรให้บุคคลในครอบครัวมีส่วนร่วมรับรู้ในการทวงถามหนี้ด้วย เช่น คู่สมรส บุตร เป็นต้น ทั้งนี้บุคคลในครอบครัวต้องรับรู้และมีส่วนร่วมรับผิดชอบในหนี้ที่ลูกหนี้นำหนี้ขึ้นมาใช้จ่ายในครอบครัวและทุกคนที่อยู่ในครอบครัวก็ได้ประโยชน์จากหนี้ที่ลูกหนี้ไปกู้ยืมมา ซึ่งสอดคล้องกับกฎหมายการทวงหนี้ของประเทศสหรัฐอเมริกาและสอดคล้องกับการศึกษาของอุทิศ จิตรทะวงศ์ (2559) เรื่อง ปัญหาการทวงถามหนี้ตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. 2558: ศึกษากรณีการคุ้มครองลูกหนี้นิติบุคคล

2. ประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศนอร์เวย์และประเทศไทยมีกฎหมายที่ควบคุมการทวงถามหนี้โดยตรง ส่วนประเทศออสเตรเลียไม่มีกฎหมายที่ควบคุมการทวงถามหนี้แต่ใช้กฎหมายที่ใกล้เคียงบังคับใช้ การได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย ประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศไทยให้ความคุ้มครองเฉพาะบุคคลธรรมดา ส่วนประเทศออสเตรเลียและประเทศนอร์เวย์คุ้มครองบุคคลธรรมดาและนิติบุคคล สำหรับประเภทของหนี้ที่ได้รับความคุ้มครองของประเทศสหรัฐอเมริกาคือเงินเท่านั้น ส่วนประเทศออสเตรเลีย ประเทศนอร์เวย์และประเทศไทยเป็นหนี้ทุกประเภท อนึ่งมีข้อปฏิบัติ ข้อห้ามในการติดตามทวงถามหนี้และคณะกรรมการที่ควบคุมกำกับการทวงหนี้ทุกประเทศ

3. ประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศนอร์เวย์และประเทศไทยมีกฎหมายบังคับใช้กับการติดตามทวงหนี้ ทั้งนี้เป็นเพราะทั้งสามประเทศมีกฎหมายระบบซีวิลลว ส่วนประเทศออสเตรเลียไม่มีกฎหมายการติดตามทวงหนี้โดยตรงแต่มีกฎหมายใกล้เคียงมาใช้บังคับแทนซึ่งอาจเป็นเพราะว่ากฎหมายเหล่านั้นใช้ลักษณะของขนบธรรมเนียมประเพณีของคนในชาติที่สามารถใช้บังคับได้ ส่วนการได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย ประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศไทยให้ความคุ้มครองเฉพาะลูกหนี้ที่เป็นบุคคลธรรมดาเท่านั้น ทั้งนี้อาจเป็น

เพราะว่าหนี้เหล่านั้นเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้กับลูกหนี้ ซึ่งต่างกับหนี้เพื่อการประกอบธุรกิจที่สามารถสร้างรายได้กลับคืนให้แก่ลูกหนี้ หนี้ที่ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายประเทศไทยเป็นหนี้กู้ยืมเงินในระบบและหนี้กู้ยืมเงินนอกระบบและคุ้มครองหนี้ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการให้ความคุ้มครองแก่ลูกหนี้จากการติดตามทวงถามหนี้ตามกฎหมายนั้นอาจมีปัญหาในทางกฎหมายเกี่ยวกับหนี้ที่ได้รับการคุ้มครอง ขอบเขตของกฎหมาย กระบวนการในการติดตามทวงถามหนี้ที่ไม่เป็นธรรมหรือการใช้ความรุนแรงในการทวงหนี้ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของกัญญ์ณัฐ วิเศษสิงห์ (2560) เรื่อง ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการติดตามทวงถามหนี้กู้ยืมเงินนอกระบบ ข้อปฏิบัติและข้อห้ามในการติดตามทวงถามหนี้ประเทศไทยสถานที่ติดต่อซึ่งลูกหนี้ได้ระบุไว้แต่ลูกหนี้อยู่หรือหลบหนีเจ้าหนี้โดยไม่แจ้งสถานที่ติดต่อให้เจ้าหนี้ทราบ ทั้งนี้เนื่องจากจากลูกหนี้ต้องการหลบหนีการชำระหนี้ เวลาในการติดต่อและจำนวนครั้งที่ติดต่อไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบันทั้งนี้เนื่องมาจากเทคโนโลยีในการสื่อสารได้มีการเปลี่ยนแปลงรวมทั้งตัวลูกหนี้ไม่ยอมตอบสนองต่อการทวงหนี้ตามช่องทางดังกล่าว ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของศิริรัตน์ โรจน์วรพร (2558) เรื่อง ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับมาตรการทวงถามหนี้ตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ.2558

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

- 1) หนี้ที่เกิดจากวัตถุประสงค์แห่งการกู้ยืมเพื่อใช้จ่ายเป็นค่าอุปการะเลี้ยงดูบุคคลในครอบครัวหรือประการอื่นเกี่ยวกับครอบครัวและลูกหนี้ไม่ระบุบุคคลซึ่งลูกหนี้ได้ให้ไว้เพื่อการทวงหนี้ ดังนั้นควรมีการปรับกฎหมายการทวงถามหนี้ให้บุคคลในครอบครัวมีส่วนรับรู้ในการทวงถามหนี้ด้วย เช่น คู่สมรส
- 2) ประเทศไทยมีการทวงถามหนี้ทุกประเภท ดังนั้นควรมีการปรับกฎหมายการทวงถามหนี้เฉพาะหนี้เงินเท่านั้นเหมือนประเทศสหรัฐอเมริกา
- 3) หนี้ที่ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายประเทศไทยเป็นหนี้กู้ยืมเงินในระบบและหนี้กู้ยืมเงินนอกระบบ และคุ้มครองหนี้ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ดังนั้นมีการปรับกฎหมายการทวงถามหนี้ที่เป็นหนี้ในระบบเหมือนประเทศสหรัฐอเมริกา ข้อปฏิบัติและข้อห้ามในการติดตามทวงถามหนี้ประเทศไทยสถานที่ติดต่อซึ่งลูกหนี้ได้ระบุไว้แต่ลูกหนี้อยู่หรือหลบหนีเจ้าหนี้โดยไม่แจ้งสถานที่ติดต่อให้เจ้าหนี้ทราบ ดังนั้นควรมีการปรับปรุงกฎหมายการทวงถามหนี้ให้มีบทลงโทษลูกหนี้ที่ย้ายที่อยู่หรือหลบหนีเจ้าหนี้โดยไม่แจ้งสถานที่ติดต่อให้เจ้าหนี้ทราบ และเวลาและจำนวนครั้งในการติดต่อ ไม่มีความเหมาะสมกับปัจจุบันเนื่องจากเทคโนโลยีในการสื่อสารได้มีการเปลี่ยนแปลงรวมทั้งตัวลูกหนี้ไม่ยอมตอบสนองต่อการทวงหนี้ตามช่องทางดังกล่าว ดังนั้นควรมีการปรับเปลี่ยนช่วงเวลาและจำนวนครั้งในการติดต่อทวงถามหนี้

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

- 1) มาตรการทางกฎหมายในการบังคับใช้กับเจ้าหนี้ในการใช้สิทธิทวงถามหนี้ในระบบ
- 2) มาตรการทางกฎหมายทวงถามหนี้ในลูกหนี้ที่หลบหนีการทวงถามหนี้ โดยย้ายหรือไม่แจ้งสถานที่ติดต่อให้เจ้าหนี้ทราบ

เอกสารอ้างอิง

- กัญญ์วิมล วิเศษสิงห์. (2560). ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับการติดตามทวงถามหนี้กู้ยืมเงินในระบบ. วิทยานิพนธ์หลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต สาขานิติศาสตร์คณะนิติศาสตร์ปริทัศน์ พนมยงค์ กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ศิริรัตน์ โรจน์วรพร. (2558). ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับมาตรการทวงถามหนี้ตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ.2558. วิทยานิพนธ์หลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต.
- สุพิศ ประณีตพลกรัง. (2558). กฎหมายว่าด้วยการทวงถามหนี้. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: อินเทอร์เน็ต.
- สุรศักดิ์ มีบัว. (2561). การทวงหนี้อย่างไรให้ชอบด้วยพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. 2558. สาขานิติศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี. 9(2), 258-274.
- อุทิศ จิตรทะวงศ์. (2559). ปัญหาการทวงถามหนี้ตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. 2558: ศึกษากรณีการคุ้มครองลูกหนี้นิติบุคคล. วิทยานิพนธ์หลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยพายัพ.
- FDIC Law., (2562) Regulations, *Related Acts*. Retrieved on August 23, 2021, From <https://www.fdic.gov/regulations/laws/rules/6500-1325.html>.
- Ltoya Irby., (2564). *Fair Debt Collection Practices Act Summar*, Retrieved on August 20, 2021, From <https://www.thebalance.com/fair-debt-collection-practices-act-overview-960562>.